

ψυχίατρος

ψυχίατρος, ο, η, ουσ. [<νεότ. ψυχίατρος], ο ψυχίατρος·

- θέλει ψυχίατρο ή χρειάζεται ψυχίατρο, είναι πολύ παράξενος, πολύ παράλογος ή είναι τρελός: «πρέπει να τον προσέχεις, γιατί χρειάζεται ψυχίατρο αυτός που κάνεις παρέα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας